

Ewald Frank

28. 6. 1987, 14:00, Zürich, Švajčiarsko

vysielané 25. 12. 2021

Téma: „Amos 3:7: »Hospodin, Boh, nerobí nič bez toho, aby najprv nezjavil svoju radu svojim služobníkom, prorokom!«

Chcel by som pred modlitbou prečítať dve Slová, jedno zo Starého, druhé z Nového zákona, z Izaiáša 54, verš 15. Izaiáš 54 od verša 15:

„Hľa, keby sa predsa niekto srotil proti tebe, nebude to odo mňa. Ktože sa srotí proti tebe? Padne pre teba. Hľa, ja som stvoril kováča, ktorý dýma na oheň z uhlia a vyrába zbrane podľa svojej práce; a ja som stvoril i zhubcu, aby kazil. Niktorý nástroj, utvorený proti tebe, sa nepodarí, a každý jazyk, ktorý by povstal proti tebe na súde, odsúdiš. To je dedičstvo služobníkov Hospodinových a ich spravodlivosť odo mňa, hovorí Hospodin.“

Z listu Židom, kapitola 2 verš 14:

„Tedy keď deti staly sa účastnými tela a krvi, tak aj on podobným spôsobom stal sa účastným toho istého, aby smrťou zahladil toho, ktorý má vládu smrti, to jest diabla. A vyprostil ich, všetkých, ktorí bázňou smrti po celý čas žitia boli držaní v rabstve. Lebo, tak sa nazdám, nezaujúma sa anjelov, ale sa zaujíma semena Abrahámovho, pre čo bol podľný byť vo všetkom pripodobnený bratom, aby bol milosrdným a verným veľkňazom čo do vecí u Boha, aby smieril hriechy ľudu. Lebo tým, že sám trpel, keď bol pokúšaný, môže spomáhať pokúšaným.“

Povstaňme a modlime sa.

Nebeský Otče, prichádzame vedome pred Tvoj trón milosti, aby sme do Tvojich rúk položili túto bohoslužbu, aby sme sa Ti zasvätili, aby sme Ťa prosili o milosť hovoriť, milosť počúvať, milosť nasledovať vedenie a usmernenie Tvojho Ducha. Príď Ty ku svojmu právu, buď dnes hovoriacim a pôsobiacim v našom strede. Všemohúci Bože, Ty, ktorý máš spôsoby a prostriedky, ako usmerniť srdcia ako potôčky vôd, prosíme Ťa, učíš to dnes!

Ako ďalšie tu máme, ó, Bože, vrúcne priania za našich bratov a sestry, ktorí boli postihnutí rôznymi skúškami, áno, najrôznejšieho druhu, na duši, na duchu, na tele.

Pane, Ty vieš, koho máme na mysli. Vieš, kto sú a kde žijú. Spoločne Ťa teraz prosíme, aby si vystrel svoje rameno, aby si nenechal zahambeného nikoho, kto v Teba vkladá svoju dôveru. A tí, ktorí to už nedo-

kážu, za nich sa teraz prihovárame, aby sme ich vytrhli satanovi a zo zatemnenia ducha a priviedli ich pred Tvoju tvár!

Ty, ó, Pane, si satana premohol, rozdrvil si hlavu hada, zajatých si vyviedol na slobodu! Áno, zajal si zajatie, úplne si nás oslobodil. Ďakujeme Ti za to zo srdca. Verný Spasiteľu, maj s nami svoju cestu. Utíš nás pred svojou svätou tvárou, aby tvoje Slovo mohlo vstúpiť do našich srdc ako živé a mocné.

Vezmi náš každodenný život so všetkými jeho starosťami a obavami, ó Pane, a buď nám milostivý pre svoje meno. Prosíme za všetkých, ktorí sú tu, aj za tých, ktorí nemohli prísť. Verný Bože, daj nám dnes nové pohliadnutie k Tebe. Posilni, upevni, daj novú odvahu a dôveru. Kde chýba zjavenie, daruj ho, zachráň stratených, uzdrav chorých, vysloboď spútaných. Osláv svoje meno a potvrď svoje Slovo. Nech sa to pod zvestovaním dnes stane, že ľudia sú s Tebou spojení, získajú s Tebou obecnosť, sú obživení a posilnení. Tebe, všemohúci Bože, dôverujeme, ďakujeme, lebo Ty všetko napraviš ku dobrému. Nech je chválené a oslavované Tvoje sväté meno. Haleluja! Amen! Amen.

Môžete sa posadiť.

To mi teraz pripomenulo nášho milovaného brata Laumera, ktorý je už s Pánom. A sú to také vzácne spomienky, ktoré máme zo všetkých tých rokov, spoločné prežitia s Bohom, spoločné preberanie Slova. Z milosti sme spoločne nahliadať do tajomných myšlienok nášho Boha.

Dnes budem hovoriť na tému: **„Boh poslal prorokov, aby splnili určitý zámer.“** V krátkosti sa tomu budeme venovať a prečítame si k tomu niekoľko miest Písma. Začnem 3. kapitolou Amosa, známym Slovom, a dúfam, že dnešné preberanie Slova premôže aj toho posledného v našom strede – že aj ten posledný získa z Božieho Slova jasnosť, vzdá sa všetkého vnútorného odporu a prijme to, čo Boh vykonal, povie „áno“, poslúchne, a to od jasnosti k jasnosti a od poznania k poznaniu.

Začneme Amosom 3, verše 6 až 8:

„Či sa zatrúbi na trúbu v meste, a ľud sa nesbehne v strachu? Či sa deje voľačo zlé v meste, a Hospodin neučinil? Lebo Pán Hospodin nečiní ničoho, krome keď zjavil svoju tajnú radu svojim služobníkom prorokom. Lev reve, kto by sa nebál? Pán Hospodin hovorí, kto by neprorokoval?“

Známe Slovo, ktoré brat Branham často zmieňoval, aby z Písma osvetlil svoje poslanie, za ktoré nemohol, ku ktorému nijako neprispel,

a aby nám ukázal, že vždy, keď mal Boh v úmysle konať na zemi mimoriadne veci, poslal proroka, aby dal ľuďom možnosť rozhodnúť sa. Možnosť veriť Bohu, a tak prejsť ospravedlnený z času do večnosti.

Prejdime rovno do 1. Mojžišovej, 9. kapitoly, možno už posledné verše 8. kapitoly:

„A Noach postavil Hospodinovi oltár a vzal zo všetkých čistých hoiadiad a zo všetkých čistých vtákov a obetoval zápalné obeti na oltári.“

V tejto súvislosti by som chcel prečítať aj 6. kapitolu 22. verš:

„A Noach učinil všetko tak, ako mu prikázal Boh; tak učinil.“

Boží muži nemali vlastné plány, ale sa stali súčasťou Božieho plánu v ich čase. Božie zjavenie, vnuknutie Ducha, videnia od Boha im ukázali, o čo ide.

Potopa nemohla prísť, ak by Boh prostredníctvom proroka neposlal ľudstvu varovanie, posledné varovanie, aby neskôr nemalo žiadnu výhovorku.

Počúvajte! Vždy, keď Boh činil dejiny alebo dejiny spásy na zemi, poslal jedného zo svojich služobníkov a prorokov, jedného zo svojich reprezentantov tu na zemi, aby tu na zemi oznámil Jeho Slovo. Všetci poznáme Abrahámovu povolanie. On bol prorok. V 1. Mojžišovej 18, verš 17 stojí:

„A Hospodin riekol: Či budem tajiť pred Abrahámom, čo učiním...?“

Boh nemohol, pretože Abrahám bol prorok, musel k nemu prísť, aby mu odhalil tajomstvo, o ktoré v skutočnosti išlo.

Prejdime k Mojžišovi. Keď prišiel čas naplnenia zaslúbenia, že Boh vyslobodí Izrael, zjavil sa Mojžišovi v horiacom kríku – 2. Mojžišova 3. kapitola. Všetci si ju môžete prečítať celú, ja tu čítam od 5. verša:

„A riekol: »Nepribližuj sa sem! Sozuj svoju obuv so svojich nôh, lebo miesto, na ktorom stojíš, je svätá zem.«“

Potom pokračoval:

„Ja som Boh tvojho otca, Boh Abrahámov, Boh Izákov a Boh Jakov. A Mojžiš zakryl svoju tvár, lebo sa bál, aby nehľadel na Boha.“ [2M 3:5-6]

Pán mal niečo v úmysle. Mohol by to urobiť aj sám, ale On od začiatku do práce brával ľudí. A Pavol píše Korinťanom:

„Ako Kristovi spolupracovníci vás napomíname ako domácich z mnohorakého Božieho milosrdenstva.“

Boh do diela zahrnul ľudí – ľudí, skrze ktorých hovoril, skrze ktorých pôsobil, ľudí, ktorí zanechali živé svedectvo, ľudí, na ktorých sa mohol spoľahnúť.

Čítam ďalej z 20. kapitoly 2. Mojžišovej, kde Pán vydal Zákon. A hovoril práve k týmto ľuďom, ktorých sa to týkalo, a zjavil im na vrchu svoje Slovo a svoju vôľu. Pán hľadá ľudí, ku ktorým bude hovoriť, ľudí, ktorí prijímajú jeho Slovo, vezmú ho vážne a potom podľa neho budú z milosti konať. Hľadám Slovo z Svätého Písma a síce z 2. Mojžišovej 12. Tu sa po prvýkrát stretávame s pojmom „**cirkev**“. Verš 3:

„Hovorte celej obci (Cirkvi) Izraelovej...“ [2M 12:3]

Potom nasledujú pokyny. Teraz sa dostávame k bodu, ktorý chcem dnes zdôrazniť – k Božej starostlivosti o svoj ľud. Boh sa stará. Existuje kázanie brata Branhama: „**Boh sa stará. Ty tiež?**“ Boh sa stará. Čítam z 2. Mojžišovej 12 verš 37:

„A synovia Izraelovi sa rušali z Ramsesa do Sukkóta okolo šesť sto tisíc pešých mužov krome detí.“ [2M 12:37]

Chcem vám z Božieho Slova ukázať, že keď Pán začne konať, pošle proroka a potom sa postará o pokrm i nápoj, potom sa stará o všetok svoj ľud, ktorý volá. Možno sa pýtate: „Čo bude nasledovať?“ To, čo má prísť, je toto: Boh počas 40 rokov denne takýto zástup zaopatroval. Nebolo potrebné, aby tam jazdil kamión. Nebolo potrebné dodávať žiadne potraviny. Čítal som o tom, že nejaká múdra hlava vypočítala, že na nakrmenie tohto davu by bolo denne potrebných 250 nákladných áut. 600 000 mužov, nepočítajúc všetky ženy a deti! Ťažko ich bolo dohromady menej ako jeden a pol milióna. Myslite vy, ženy v domácnosti, na potraviny, ktoré nosíte domov pre dve alebo tri osoby! Také obrovské množstvo uprostred púšte. Všemohúci Boh otvoril nebeské okná, denne sýtil svoj ľud takým množstvom. Čo sa z toho učíme? Že Boh za nás preberá zodpovednosť akonáhle počujeme jeho volanie a necháme sa vyviesť – potom dáva Boh svojmu ľudu mannu! On sa o nás stará.

Napadla mi myšlienka: Čo všetko nám Boh z milosti za tie roky zo Slova, v skrytej manne daroval! To, čo sa nestalo v žiadnom inom časovom období, sa teraz deje pod prorockou zvesťou: Boh pripravil pre svoj ľud čerstvú, živú, nanovo zjavenú mannu.

Z toho sa učíme vážiť si Božiu vernosť svojmu ľudu. On nás nenecháva samých – keď bolo treba jesť, poslal pokrm, keď bolo treba piť, rozštiepil pre nich skalú. A ak si prečítate 1. Korinťanom 10, zistíte, že

skalou, ktorá sprevádzala Izrael, bol sám Kristus [1Kor 10:4]. Nielenže sa postaral, ale bol prítomný, On zaopatroval.

Verím, že môžeme povedať to isté: uprostred duchovného hladu, sucha, môžeme zažívať to, čo povedal prorok Ozeáš:

„Hľa, idú dni, hovorí Pán Hospodin, že pošlem hlad na zem, nie hlad po chlebe ani nie smäd po vode, ale hlad a smäd počuť Slová Hospodínove.“ [Am 8:11]

Verím, že toto sú dni, o ktorých hovorili proroci – hlad po čistom, pravom Božom Slove.

Počujte ma! V dňoch, keď Boh skrze Mojžiša vyviedol svoj ľud, sa postaral o to, aby všetci tí, ktorí zabili Baránka, boli poslušní a vyšli z Egypta, nemali núdzu. Boh sa o nich postaral.

To isté môžeme povedať aj my v týchto dňoch: nikto, kto Pánovi dôveruje a poslušne nasleduje Božiu cestu, nebude zahanbený. Naopak, na Božej ceste budeme čím ďalej, tým viac prežívať Božie divy. Tak totiž rastie naša dôvera v Neho a spojenie a spoločenstvo s Ním sa stáva vrúcnejším a nádhernejším.

K tomu stojí Slovo v Nehemiášovi 9 verš 19:

„Ale ty vo svojom mnohom zľutovaní jednako si ich len neopustil na púšti. Oblakový stĺp neuhnul zponad nich vodne, aby ich viedol cestou, ani ohnivý stĺp vnoci, aby im svietil a osvecoval cestu, ktorou mali ísť. A dal si svojho dobrého Ducha, aby ich učil rozumu, a svojej manny si neodňal od ich úst a dal si im vody v ich smäde. Štyridsať rokov si ich zaopatroval na púšti; nemali nedostatku; ich rúcha nezvetšeli, a ich nohy neopuchli.“ [Neh 9:19-21]

Aké nádherne Slovo! Ide o to, že Boh tých svojich, áno, tých, ktorí počúvajú Jeho volanie, nasledujú Ho a nechajú sa vyviestť, neopúšťa ani nesklame. Buďte raz úprimní, koľkí dokážu okamžite veriť, že ľudia, práve na púšti, majú 40 rokov rovnakú obuv a nie na vyrovnaných cestách alebo chodníkoch, ale po kopcoch a dolinách? To isté oblečenie, tie isté šaty a nič nie je opotrebované, nič nezostarlo? Nie je to zázrak? Boh je schopný urobiť všetko, či už pozemské alebo duchovné. Keď to On chce, stane sa to. Kedy sa to stalo? S kým sa to stalo? S tými Pánom vykúpenými, s tými, ktorí počuli prorockú zvesť, ktorí poznali hodinu svojho božského navštívenia.

Hovorím vám, začal som si viac vážiť celú vec, ktorú Boh koná v našich dňoch. A my všetci by sme mali byť vďačnejší.

Prejdime k ďalším miestam Písma. 2. Kronická, 18. kapitola, nám všetkým veľmi známe Slovo. Tam bol Micheáš, Pánov prorok, ale bol tam aj Jozafat, bohabojný kráľ, judský kráľ. Keď 400 prorokov prorokovalo, nedôveroval im a pýtal sa:

„Či tu už není proroka Hospodinovho, aby sme sa opýtali toho?“ [2Pa 18:5-7]

Každý si o tom môže prečítať v kapitole 18. Prejdime ku kapitole 20, verš 5, kde sa píše:

„A Jozafat sa postavil v shromaždení Júdu a Jeruzalema v dome Hospodinovom, pred novým dvorom, a riekol: Hospodine, Bože našich otcov, či nie si ty Bohom na nebi? A veď ty panuješ nado všetkými kráľovstvami národov, a v tvojej ruke je sila a udatnosť, a nieto nikoho, kto by sa mohol postaviť proti tebe!“ [2Pa 20:5-6]

Amen. „A nieto nikoho, kto by sa mohol postaviť proti tebe!“ Jozafat to prežil. Mal vnútorný odpor, keď prorokovalo 400 prorokov, na ktorých prišiel duch lži. Jozafat s tým nemohol súhlasiť a požiadal Achaba, aby mu povedal, či nie je aj iný prorok, Pánov prorok, ktorý má Božie Slovo – nie myšlienku, nie názor, nie výklad, ale Slovo Pánovo skrze zjavenie.

Haleluja! Chvála nášmu Bohu! My nechceme žiadnu falošnú útechu. Nechceme sa nechať vodiť za nos, a to ani tým najzbožnejším spôsobom. Ako Boží ľud máme právo počúvať pravé Božie Slovo! A vieme: Pravé Božie Slovo môžu zvestovať len praví služobníci, ktorým bolo zjavené. Ďalej sa tu píše vo verši 14:

„Vtedy prišiel na Jachaziela, syna Zachariáša, syna Benaiáša, syna Jehiela, syna Mattaniáša, Levitu zo synov Azafových, Duch Hospodinov prostred shromaždenia, a riekol: Pozorujte, všetok Júda a obyvatelia Jeruzalema, i ty kráľu Jozafate! Takto vám hovorí Hospodin: Nebojte sa vy ani sa nestrachujte pred tým veľkým množstvom, lebo nie vám je boj, ale Bohu.“ [2Pa 20:14-15]

Haleluja, chvála nášmu Bohu!

S kým by sme bojovali? Kde by sme začali a kde skončili? Vždy, keď zaznie „Tak hovorí Pán,“ prechádza nám to morkom kostí. Tu stojí napísané: „Takto vám hovorí Pán...“ Dnes k nám Boh hovorí a zjavené Slovo je „Tak hovorí Pán.“ Amen. Od A po Z. Je to svedectvo Ježiša Krista, nášho Pána. V ňom sú zjavené Božie zasľúbenia pre náš čas a za to sme vďační.

„Takto vám hovorí Hospodin: Nebojte sa vy ani sa nestrachujte pred tým veľkým množstvom...“

Keď vidíme to množstvo evanjelistov a zástupy, ktoré ich obklopujú, a potom malé stádo a svoju vlastnú maličkosť, tak sa môže dostaviť chvenie a strach. V ďalšom okamihu však vieme, že tu nestojíme sami, ale že Boh kráča a stojí so svojimi, že je to On, kto vedie cestu v boji. On ešte žiadnu bitku neprehral a ani ju neprehrá! Náš Pán je veľký víťaz z Golgoty! Jemu môžeme dôverovať celým svojim srdcom, pretože sme pochopili, že to nie sme my, kto bojuje, ale že to je Pán, ktorý bojuje.

Stojí tu toho viac. Čítam ešte raz poslednú časť:

„*Lebo nie je to vaša vec, za ktorú treba bojovať, ale vec Božia.*“ [v. 15 podľa nem. prekladu]

Verš 17:

„*Nebude to vašou vecou bojovať v tomto boji. Postavte sa (zostaňte pokojne stáť, nem. preklad), stojte a vidzte spasenie Hospodinovo, ktorý je s vami, Júda a Jeruzalem.*“ [2Pa 20:17]

Chvála nášmu Bohu. Nikto nemôže prísť a povedať: „Ja som priniesol víťazstvo.“ Hľadáme, ale vstávame v úcte k živému Bohu a hľadáme s vierou. Viera je istá dôvera, presvedčenie o veciach, ktoré ešte nie sú, ale ktoré už vidíme vo viere a v Duchu. [Žd 11:1] Pre človeka, ktorý Bohu dôveruje a dostane zaslúbenie, že Boh mu bude predchádzať v boji, nebude ťažké veriť, že Boh už zvíťazil. Amen. Amen. Človek, ktorý dostane od Boha zaslúbenie: „*Pôjdem pred tebou. Budem bojovať za teba, za vás.*“ Áno, už teraz môžeme pozdvihnúť ruky a povedať: „Verný Bože, ďakujeme ti za mocné víťazstvo, ktoré si nám z milosti už daroval!“ To je dôvera, ktorá v nás musí v týchto dňoch rásť.

Hovorím ešte raz: Keď vidíte a počujete toľko ľudí a hľadáte na tie masy, niekto môže dostať strach. V hĺbke srdca sa však deje sebaskušovanie. Berieme Sväté Písmo a hovoríme: „Pane, kde stojím, kam idem? Aký je duchovný stav Cirkvi?“... podobne.

Jednu vec môžeme s vďačnosťou povedať s absolútnou istotou: Boh nám zjavil svoje Slovo a svoju vôľu. Áno, môžeme spievať: „*Zjavil si sa mi vo svojej veľkosti.*“ Zjavenie Ježiša Krista nie je nikde inde počuť ani nájsť. A podľa toho vieme, že nás Boh zamiloval a že zo srdca veríme Jeho Slovu. A On hovorí: „... *i Ja ho budem milovať a zjavím mu seba.*“ [Jn 14:21] Ak sa Pán nemôže zjaviť človeku taký, aký naozaj je, potom je oprávnená otázka, či sa s Ním ľudia stretli – či sa s Ním skutočne stretli.

Bol som zhrozený, keď si tento muž, ktorý je sčasti Žid a sčasti Talian, urobil koniček z toho, že si nejakou predstavil tri osoby uprostred

Božstva a potom každej z nich postupne poďakoval. Ó, čo sa potom deje v mojom srdci? Bolo možné vidieť a počuť, že tam to bola myseľ, rozum, ktorý chcel tie veci nejako zvládnuť, pochopiť.

Akí môžeme byť vďační, že sme sa naučili neprístupovať k Bohu a duchovným veciam rozumom, ale vstúpiť na božskú pôdu zjavenia! A potom sa nám vodí ako Mojžišovi:

„Sozuj svoju obuv so svojich nôh, lebo miesto, na ktorom stojíš, je svätá zem.“ [2M 3:5]

Čítajme ďalej. Tu vo verši 17 druhej časti:

„Nebojte sa ani sa nestrachujte! Zajtra vyjdite proti nim, a Hospodin bude s vami.“ [2Pa 20:17]

Dostávame sa k nádhernému Slovu: *„Pán bude s vami.“* Keď je s nami On, všetko ide dobre. Aj v údolí temnoty sa všetko obracia k dobrému a uprostred tmy nám vychádza svetlo.

Teraz čítam 2. Paralipomenon 20 od 20. verša:

„A tak vstali skoro ráno a vyšli na púšť Tekoa. A keď vychádzali, Jozafat stál a povedal: Počujte ma, Júda a obyvatelia Jeruzalema! Verte v Hospodina, svojho Boha, a stojte verne; verte v jeho prorokov a konajte šťastne!“ [2Pa 20:20]

Amen. Aj to je sväté Božie Slovo. Nie „v proroka“, ale „v jeho prorokov“. Boží muži, ktorí sa stali Božími hovorcami, ktorí v skutočnosti nemajú nič vlastné, čo by mohli prezentovať. *„Dôverujte Pánovi, svojmu Bohu...!“* [podľa nem. prekladu]

Dovoľte mi povedať toto: Ak skutočne vložíme celú svoju dôveru v Boha Pána, tak vidíme, ak pošle proroka a srdečne prijmem Slovo a zvesť, ktorú prináša. Vtedy môžu prísť všetci učení krajiny a povedať: *„Chráňte sa falošných prorokov!“* [Mt 7:15] A tu s nimi môžeme mocným Amen súhlasiť a povedať len: „To isté prajeme aj vám a môžeme vám len povedať: »Chráňte sa falošných prorokov.«“

Ale kde je napísané: „Chráňte sa pravých prorokov?“ To nie je napísané. O pravých prorokoch je napísané to, čo som čítal:

„Verte v Hospodina, svojho Boha, a stojte verne; verte v jeho prorokov a konajte šťastne!“

Niekoľko môže povedať: „Nie je to riskantné?“ Vôbec nie. Riskantné je dôverovať zákonníkom, farizejom a samozvaným kazateľom, ale nie prorokovi, ktorého Boh poslal, ustanovil, potvrdil a legitimizoval! Komu môžeme veriť? Pán totiž povedal:

„Pošlem vám prorokov, z ktorých jedných budete zabíjať a druhých prenasledovať.“ [Mt 23:34]

My však súhlasíme s varovaním a môžeme jasne a nahlas povedať: „Dávajte si pozor na všetkých falošných prorokov.“

Rovnako môžeme povedať, že Boh zasľúbil poslať proroka „*skôr, ako príde veľký a strašný Pánov deň.*“ [Mal 4:5] Potom môžu prísť falošní proroci a povedať: „Ó, dávajte si pozor! Dávajte si pozor!“... a tak ďalej a tak ďalej. Nie. A to nehovoríme z nadutosti, ale z milosti môžeme rozlišovať.

Niekoľko sa teraz môže pýtať: „Áno, ale prečo to ostatní nerozlišujú?“ Toto rozlišovanie nie je v tebe, ani vo mne, ani v ostatných. Meradlom je Božie Slovo! A to vám môžem ukázať na základe Písma: Aj keď sami proroci niečo ohlasujú, ale potom hlásajú iných bohov, tak nás Boh chce len skúsiť, či veríme a dôverujeme len Jemu, jedinému pravému Bohu. 5. Mojžišova 12, verš 32:

„Všetky prikázania, ktoré vám dávam za povinnosť, budete svedomito zachovávať bez toho, aby ste k nim pridávali alebo z nich uberali.“ [5M 12:32]

Ktoré miesto v Písme nám toto Božie Slovo pripomína? Zjavenie 22, že nesmieme pridávať ani uberať zo Slov proroctva tejto knihy. Verš 2 hovorí:

„Keby povstal v tvojom strede prorok alebo niekto taký, komu by sa sníval sen, a dal by ti nejaké znamenie alebo nejaký zázrak, a keby aj prišlo znamenie alebo zázrak, o ktorom by ti hovoril, a povedal by: Poďme za inými bohmi, ktorých si neznal, a slúžme im!“

Počujete?

„Poďme za inými bohmi, ktorých si neznal, a slúžme im! Neposlúchneš na slová toho proroka alebo na slová toho, komu by sa sníval nejaký taký sen, lebo Hospodin, váš Boh, vás to zkúša, aby zvedel, či milujete Hospodina, svojho Boha, celým svojím srdcom a celou svojou dušou. Hospodina, svojho Boha, budete nasledovať a jeho sa budete báť, jeho prikázania budete ostríhať a na jeho hlas budete počúvať; jemu budete slúžiť a jeho sa budete verne pridržať.“

Opäť tu máme kľúčové biblické miesto, pretože tu sa nepíše: „A proroka budete nasledovať...“ Čítam to ešte raz:

„Pána, svojho Boha, budete nasledovať a jeho sa budete báť.“ [v. 4]

Praví proroci nemajú nasledovníkov! Praví proroci pripravujú cestu Pánovi a ľudia potom nasledujú Pána! Je to tak? Amen. Amen. Môžem

vám povedať, kto má nasledovníkov: falošní proroci, tí majú nasledovníkov. Praví proroci spájajú ľudí s Bohom. Vidíme tu však napomenutie, že aj keď sú ohlasované divy a znamenia a potom sa aj stanú, je to skúška.

A hovorím vám, že ak potom ešte vidíme zhromaždenie, kde sa síce nič nestalo, ale napriek tomu sa o rôznych veciach hovorí, tak sa potom pýtame: „Čo je cieľom týchto ľudí?“ Len jedno – aby k nim človek vzhliadal. Predstavujú sa ako ľudia poslaní Bohom.

Nie, pravý Boží prorok bude robiť to, čo robil Ján Krstiteľ a iní Boží muži. Budú ľud viesť k nasledovaniu Pána a pravdivo hlásať Božie Slovo. Som Pánovi vďačný, že v Písme boli zaznamenané mnohé príklady, aby sme veci mohli rozlišovať aj my dnes.

Všetci poznáte Matúša 7, verš 21:

„V ten deň mnohí prídu ku mne a povedia: Pane, Pane, či sme v tvojom mene...?“ [Mt 7:22-23]

Potom je vymenovaný celý register a Pán hovorí:

„Odídite odo mňa, páchatelia nepravosti!“

A tak sa dostávame k tomu, čo Pavol a Peter opísali v Novom zákone. 2. Timoteovi 3. Tu je predstavený všeobecný stav posledných dní a potom stojí od 7. verša:

„... ktoré sa vždycky učia, ale nikdy nemôžu prísť k poznaniu pravdy. A ako čo Jannes a Jambres sa postavili proti Mojžišovi, tak sa aj títo stavajú proti pravde, ľudia, zkažení na mysl, nedokázaní čo do viery. Ale ďalej nepostúpia, lebo ich nerozum bude zrejmý všetkým, ako nakoľko bol i tamých.“ [2Tm 3:7-9]

Jannes a Jamres vystúpili tam, kde sa vystúpil Boží prorok Mojžiš. Kde sa objavilo pravdivé, objavilo sa aj falošné. A aby ste sa dokázali vziť do toho času, musíte to zažiť na vlastnom tele.

Kľúčovým Slovom tu je:

„A ako čo Jannes a Jambres sa postavili proti Mojžišovi, tak sa aj títo stavajú proti pravde...“

Nie „proti ľuďom,“ pretože si boli vedomí, že Mojžiš priniesol pravdu, ktorú Boh potvrdil. Oni jednoducho ignorujú a popierajú **pravdu** – o Božstve, o krste, o Večeri Pánovej, všetky hlavné pravdy, základné pravdy Písma a hlásajú evanjelium, ktoré by každému poslucháčovi, spôsobilo svrbenie v ušiach [2Tm 4:3]. Takmer ste mohli pozorovať, ako hýbu prstami, pretože ich uši svrbia a musia si trochu pomôcť.

A potom, keď je zvestované Slovo v pravde a povieme čo i len to najmenšie, tak poukazujú na divy a znamenia. Niektorí sa ešte budú diviť a budú musieť o svojich znameniach ešte premýšľať. Meradlom a textom, podľa ktorého sa musia všetci posudzovať, je Sväté Písmo.

Prečítam vám ešte niečo. V 2. liste Petra apoštol predpovedá posledné dni a píše nasledovné:

„Ale bývali aj falošní proroci medzi ľudom, ako aj medzi vami budú falošní učitelia, ktorí postranne uvedú sekty zatratenia a Veľpána, ktorý ich vykúpil, budú zapierať a uvedú tak na seba náhle zahynutie. A mnohí budú nasledovať ich prostopaše, pre ktorých sa budú rúhať cestou pravdy.“ [2Pt 2:1-3]

Verš 3, pozorne počúvajte:

„A v lakomstve vymyslenými rečami budú vami kupčiť, ktorým odsúdenie nezaháľa od dávna, a ich zahynutie nedrieme.“

Raz musíte byť svedkami celých tých 40 až 45 minút, počas ktorých sa hovorí len o peniazoch. Kto dá 15 000, kto 10 000, kto 5 000? A tak to išlo ďalej a ďalej a ďalej a ďalej. A potom šli na vec. Kto nemal peniaze, nech vypíše šek a kto nemal šek, nech dá číslo banky a dá nám plnú moc. Je to neuveriteľné. Potom sa v jeden deň nazbiera 30 000 britských libier. To je presne 90 000 nemeckých mariek, a to im ešte nestačí. Vyberajú sa ďalšie a ďalšie peniaze a bubnuje sa na bubon. Dojímajú ľudí k slzám. Všetko je rozohrané, veľké programy. A ľudia dávajú aj svoje posledné a celý rok sú potom chudobní.

Tu je napísané: *„A v lakomstve vymyslenými rečami budú vami kupčiť...“* Je naozaj neuveriteľné, čo sa tam všetko deje. Na takom zhromaždení sa ani raz nečítalo Sväté Písmo! Človeka to už vlastne nemusí vôbec prekvapovať.

Nie, ešte raz dnes hovorím: Vďaka buď Bohu, ktorý nám zjavil svoje Slovo a dal nám poznať svoju vôľu. Veríme, že sa vracajú dni apoštolov. Žiadny apoštol nemusel žobrať ani prosiť o peniaze. Veriaci im priniesli k nohám, čo bolo potrebné a brat Branham v jednom kázaní povedal: *„Ak by som sa musel modliť o peniaze, tak by som už nekázal.“* A povedal: *„Počúvajte ma dobre: Boh bude vás, ktorí ste si z darov učinili biznis, na súde volať na zodpovednosť.“*

Tu na zemi nám ešte niektoré veci môžu prejsť, ale potom už nie.

Ten istý Peter tu píše v tej istej kapitole – 2. Petrova 2. kapitola verš 15, áno, možno už od verša 13 alebo 14:

„... ktorí majú oči plné cudzoložstva a nenasýtne hriechu, ktorí vábia neupevnené duše a majú srdce vycvičené v lakomstve, prekliate deti, ktorí opustiac priamu cestu zablúdili a sledovali cestu Baláma, syna Bozorovho, ktorý si zamiloval mzdu neprávosti.“

V Judovom liste čítame:

„Kto túžil po mzde veštcov.“ [4M 22:7, Ju 1:11 podľa nem. prekladu]

Existujú praví Boží služobníci a existujú aj falošní. Pravý Boží služobník bude dôverovať Pánovi vo všetkom, čo je potrebné, a nebude o tom s nikým hovoriť. Je to Božia vec, v čom my stojíme, a až dodnes sa On o nás staral a postará sa o nás až do večnosti.

Dnes to tu hovorím už po tretí či štvrtý raz: Boh ma v posledných týždňoch a dňoch učinil vďačnejším, podrobil ma sebakpreskúmaniu. A mohol som s vďačným srdcom povedať: „Aké je to privilégium slúžiť tebe, živému Bohu, celým svojím srdcom a celou svojou dušou, nemyslieť na seba, ale stáť pri Božej veci.“

Samozrejme, nielenže sme to zistili, ale aj vidíme, že ani ten, ani onen nemôžu za to, akou cestou sa uberajú. Je tak len zjavené, čie duchovné deti sme.

Zhrňme to: Keď má Boh v úmysle niečo na zemi konať, zjavuje svoje tajomstvo svojim služobníkom, prorokom. Mal Noema, Mojžiša, Abraháma, Eliáša, mal mnohých, ako Ján Krstiteľ, Jána mal na ostrove Patmos. On svojich služobníkov posielal z rána i z večera. [Jr 25:4] Tí, ktorí sú ním vyvolaní von, s ním vstupujú do zmluvného vzťahu. On s nami uzatvára zmluvu. Áno, to učinil na Golgote. On povedal: „*Toto je nová zmluva v mojej krvi.*“ [Lk 22:20] Máme novú zmluvu so všetkými zaslúbeniami, ak tomu patrí aj prorocká časť. Všetci, ktorých Boh vyvedie von, môžu prežívať, že ich Boh nenechá hladovať ani na púšti, že ich Boh živí, Boh utišuje smäd, Boh ich oblieka od hlavy až po päty. Môžu prežívať Božiu vernosť! Či už by naša cesta mala trvať desať, dvadsať, tridsať, štyridsať alebo viac rokov, Pán zaslúbil, že bude s nami po všetky dni až do konca sveta [Mt 28:20]. On zaslúbil:

„*Neopustím Ťa ani Ťa nezanechám.*“ [Jn 14:18]

Až dodnes svoje Slovo dodržal! Haleluja! Až dodnes sa o nás v hojnosti otcovsky stará. Dostali sme od Boha duchovný pokrm, mocný pokrm, čerstvú živú mannu. Dnes som bol v tejto miestnosti pomerne skoro a pozrel som sa na stôl s knihami... Koľko kázní je tam k dispozícii? Môžeme sa v nich zahĺbať, aby sme sa stále znova sýtili a mocneli na vnútornom človeku. [Ef 3:16] Boh sa postaral, a to v hojnosti a otcovsky.

Nie je to niečo zastarané, niečo neaktuálne, ale to Bohom pre tento čas určené a skrze zvesť tejto hodiny jeho ľudu zjavené Slovo. Aj za to sme z celého srdca vďační. Preto môžeme rozlišovať a zaujať svoje stanovisko. Pán povedal:

„Prišiel som na tento svet na oddelenie...“ a *„Ja som prišiel na súd na tento svet, aby tí, ktorí nevidia, videli, a tí, ktorí vidia, boli slepí.“* [Jn 9:39]

Čo to bolo?

Zákonníci si mysleli, že vidia, počujú atď., ale nebolo to tak. Dnes vám dávam na cestu kľúč – a to kľúč Slova. Všetci, ktorí počúvajú učenie falošného proroka, veria mu a zotrývajú v ňom, odmietnu prorokov poslaných Bohom a budú proti nim. To isté platí aj v opačnom smere. Všetci tí, ktorí sú Bohom omilostení a až do nášho času prorocké Slovo prijímajú a nechávajú ho, aby sa stalo božským zjavením v ich srdciach, stoja na Božej strane a musia odmietnuť to, čo hlása falošný prorok a všetci falošní proroci. Jedno totiž vylučuje druhé. To božské totiž nemôže byť zmiešané. Pán oddelil svetlo od tmy a dal svetlu meno deň a tme meno noc. [1M 1:4-5]

A Peter píše, že viac nie sme vo tme. [1Pt 2:9] Pavol to píše tiež:

„... vy, bratia, nie ste vo tme ... Lebo vy všetci ste synmi svetla a synmi dňa.“ [1Te 5:4-5]

Ježiš povedal: *„Choďte vo svetle, kým máte svetlo.“* [Jn 12:35]

V čase večera má prísť svetlo a v čase večera svetlo prišlo.

Peter upresňuje: *„Aj máme pevnejšie Slovo prorocké, a dobre robíte, že máte naň obrátený svoj pozor ako na sviecu, svietiacu na šerom mieste.“* [2Pt 1:19]

Preto Boh posielala svojich služobníkov a prorokov a vyzýva svoj ľud, aby vyšiel von. A potom prichádza s plnou mocou zvesť:

„Prepusti môj ľud, aby mi slúžil.“ [2M 10:3]

Nemôžeme zostať v rôznych táboroch, a tak slúžiť Bohu. Nie, Pán určil miesto: bola to hora, ktorú k tomu On určil. A vy viete, že keď ľudia prišli na horu Sinaj, Boh k nim prehovoril veľmi mocným spôsobom. Po našom vyvedení sme boli spojení s Bohom, počujeme Jeho vzácne a sväté Slovo a konáme podľa neho. Vezmeme si k srdcu, čo nám On povedal, a potom vo viere pokračujeme ďalej.

„Prepusti môj ľud ... ktorí učinili so mnou zmluvu pri obeti.“ [2M 10:3, Ž 50:5]

Ako sme čítali na začiatku:

„Pán Hospodin nečiní ničoho, krome keď zjavil svoju tajnú radu svojim služobníkom prorokom.“ [Am 3:7]

Milovaní, som Bohu vďačný, vďačný z celého srdca, že sa v tomto čase preukázal ako ten istý. Na smútok zákonníkov a farizejov, na radosť krvou vykúpeného zástupu, na radosť vykúpených a vyvolených, pretože keď počujú Božie Slovo, vtedy ich srdce plesá a raduje sa. Potom môžu, ako Mária a Zachariáš, Pána v duchu chváliť a velebiť, tak ako deti, keď Pán vstúpil do Jeruzalema:

„Hosanna tomu, ktorý prichádza v mene Pánovom!“ [Jn 12:12-13]

Pri tejto príležitosti by som chcel povedať jednu vec. V Amerike žil jeden černošský brat, ktorý kázal o vstupe nášho Pána do Jeruzalema na oslíkovi a potom to porovnal a povedal: „Boh, Pán jazdil na mnohých osloch, použil mnohých sluhov, aby priniesli Slovo Pánovo.“ Potom vyšiel s vecou von a povedal: „Tá oslica by sa mýlila, keby si myslela, že ten jasot je určený pre ňu.“ Počúvali ste všetci dobre. Bolo tam veľké jasanie, ale oslica si nemala myslieť, že to je kvôli nej.

Takže aj keď Boh používa aj tých najväčších mužov, chvála, uctievanie a sláva nepatrí nikomu z tých, ktorých Pán použil. On povedal:

„Pán ju potrebuje a čoskoro ju pošle späť.“ [Mt 21:2-3]

Chvála vo všetkom patrí nášmu Pánovi. A aj v tom môžeme jasne a zreteľne rozlišovať: Sme vďační za všetkých služobníkov a prorokov, ktorých Pán použil, ktorých tak nádherne mohol použiť – ale chvála a uctievanie patrí od vekov až na veky nášmu Bohu.

Nechceme, aby nás niekto nazýval nasledovníkmi Pavla alebo Petra, ani nasledovníkmi Branhama. Takíto ľudia totiž medzi nami naozaj nie sú. Sú tu len ľudia, ktorí nasledujú Pána a sú vďační za každú službu, ktorú im Boh z milosti daroval. Amen? Amen. A aj za to sme vďační, že nám Boh dal schopnosť to rozlišovať.

Dúfam, že sme sa v tejto hodine stali vďačnejšími, vďačnejšími za to, čo nám Boh daroval a že nám to zostalo zachované vo všetkej jasnosti. V tom Bohu dôverujem: On nás zachová v tejto božskej jasnosti až do konca. On pozná našu túžbu. On nás pevne drží a hovorí:

„Nikto ich nevytrhne z mojej ruky. Môj Otec, ktorý mi ich dal, je väčší od všetkých, a nikto ich nemôže vytrhnúť z ruky môjho Otca.“ [Jn 10:28-29]

Nech je chválené a požehnané slávne meno nášho Pána. Amen.

Povstaňme a vzdávajme Pánu vďaku.

On nám dal poznať, skrze koho hovoril, áno, kto priniesol Jeho Slovo, aby nás vrátil do pôvodného stavu, v ktorom bola Cirkev na začiatku, a takto pripraviť pôdu pre znovunapravenie. On nám dal milosť prijímať skrytú mannu a my môžeme rozlišovať medzi tým, čo robia v zbožných programoch ľudia, a tým, čo teraz koná medzi svojím ľudom Boh podľa svojho Slova a svojho plánu. Počuli sme Jeho volanie. Veríme Jemu a jeho prorokom, nie nejakým prorokom, ale jeho prorokom, ktorí ho poznali v pravde, ktorí hlásali jeho Slovo v pravde. Máme k tomu vnútorný súhlas.

Ak sú dnes ešte medzi nami takí, ktorí ešte nedospeli k úplnému prelomu, ktorí ešte nedospeli k úplnej jasnosti, drahé srdce, čo by mal Boh ešte urobiť, aby to bolo jasnejšie a pravdivejšie? Čo by mal ešte urobiť a ako to potvrdiť, aby sme tomu uverili? Ten, ktorý zostúpil v oblaku a ohnivom stĺpe, vo svetle, z ktorého hovoril, nás priviedol späť k sebe – je tu prítomný aj dnes a hovorí ku každému srdcu.

Tu nemáme do činenia s ľuďmi, ako sme čítali. Nenasledujeme proroka, kazateľa ani evanjelistu. Pane, vydali sme sa nasledovať teba. Ty aj dnes hovoríš: „*Nasleduj mňa.*“ Nikomu si nepovedal, aby nasledoval Petra alebo Pavla. Ty si povedal: „*Nasleduj mňa.*“

Verný Pane, teraz Ťa spoločne prosíme, aby si prišiel na pomoc všetkým, ktorí vedú vnútorný zápas, aby učinili správne rozhodnutie. Veriť Tebe by malo byť ľahké, pretože Ty si dôveryhodný. Ďakujeme Ti za to.

Tvoje Slovo je jasné tým, ktorým si ho zjavil. Spoločne Ti ich predkladáme. Áno, my všetci, ktorí tu dnes sme, a všetci, ktorí si toto kázanie vypočujú, či už tu vo Švajčiarsku, v Spolkovej republike, v Rakúsku, kdekoľvek sa kazety dostanú, Pane, Ty poznáš tých svojich, buď im nablízku. Povedz im: „Ja sa o vás starám. Som s vami. Nebude vám nič chýbať. Nie jedlo ani pitie. Ja som vo vašom strede. Nasleduj te ma.“

Ach, verný Bože, sme spojení so všetkými, skrze ktorých si hovoril, skrze Tvoje Slovo a Tvojho Ducha. Boli sme privedení do súladu s Tvojím Slovom. Pane, ďakujeme Ti za to. Nech je teraz, dnes, na tomto mieste potvrdené, že Ty si ešte stále ten istý a tvoje Slovo sa nevracia späť prázdne.

Zachráň stratených, uchop ich hlboko v duši, Pane, vytrhni ich ako hlaveň z ohňa. Uzdrav chorých, zjav im, že boli uzdravení, už keď si bol bitý a umučený na kríži.

Pane, pre náš hriech si vylial svoju krv, aby si nás vykúpil, zmieril a dal nám odpustenie. Bol si bitý a mučený na svojom tele, aby si niesol naše choroby a aby sme my boli Tvojimi ranami uzdravení. Pane, ďakujeme Ti za to! Nech sa teraz prejaví živá viera v živého Boha a Pánova pravica nech dá Božiemu ľudu víťazstvo. Haleluja!

Pane, a ešte viac: všetci, ktorí sú v pochybnostiach, ktorí sú zmietaní rôznymi rečami, ktoré sa šíria ako rakovina, ničia a znetvorujú ľudí zvnútra i navonok, milovaný Pane, zmiluj sa nad svojím ľudom a daj mu obrezaný jazyk, Pane, aby sme preniknutí Tvojím božským ohňom mohli zvestovať veľké Božie skutky!

Verný Pane, z hĺbky duše a s hlbokou vďačnosťou sme tu dnes pred tebou, pretože sme dostali tú veľkú výsadu, že sme nenaleteli žiadnemu ľudskému klamu a podvodu, ale že sme zo svätých úst počuli Tvoje pravdivé a jasné Slovo, inšpirované Duchom Svätým. Pane, spoločne Ti zo srdca ďakujeme v Ježišovom svätom mene.

A všetok ľud povedz Amen. Amen. Amen. Haleluja. Amen. Chvála nášmu Bohu!